

GOLDEN RETRIEVER VERENIGING

Voorwoord

Nog steeds anderhalve meter!

Ik begin hier maar weer mee. Geen verbeteringen en versoepelingen, helaas. Op dit moment denk ik terug aan zondag 23 augustus. Het was een spannende dag voor ons om een ALV en keuringsmiddag op die dag te organiseren. Vooral veel regel- en controlewerk. Gelukkig is alles goed verlopen en heeft zelfs het weer mee willen werken. Alles is goed verlopen. Een groot compliment aan de organisatie, vrijwilligers en deelnemers.

Ik ben ook blij dat de ALV voor dit jaar gehouden is en er een aantal zaken geregeld zijn. Vanuit de deelnemers is ook erg positief gereageerd op de keuringsmiddag. De keurmeesters namen alle tijd om de honden te keuren. Hierdoor was er ontspannen en gemoedelijke sfeer. Geen stress of drukte bij de exposant en dat kan wel eens anders zijn. Kortom een mooie zonnige middag. Een overweging waard om dit misschien in de toekomst vaker te organiseren.

Op dit moment mogen geen grote groepen mensen bij elkaar komen. Dit heeft grote gevolgen voor de hondenshows en jachtproeven. Het is een flinke tour om dat te organiseren en in goede banen te leiden. Veel hondenshows en jachtproefdagen worden geannuleerd of flink aangepast. Verder komt daar natuurlijk bij de problemen met het uitnodigen van keurmeesters. Deze kunnen ook niet overal vandaan komen in verband met de verschillende landenkleuren. Is het land nu nog veilig dan kan dit snel veranderen in oranje of zelfs rood waardoor het vertrek of terugkomst lastig gaat worden. Kortom het blijft vooral onzeker.

Hopelijk krijgen we dit virus snel onder controle en kunnen we terug naar het oude. Maar of dit op korte termijn gaat lukken dat verwacht ik niet.

Tot dit tijd blijf gezond en let goed op uw naasten.

Peter de Haar
Voorzitter

Aankeuringsdag 23 augustus 2020

Sinds december 2019 ben ik de trotse eigenaar van Cooper, Xanthous Suspicious Minds. Een heerlijke lieve en sociale hond. Het leek mij leuk om te onderzoeken of hij wellicht geschikt is om als dekru aan te bieden.

Eerst heb ik informatie ingewonnen hoe dit precies in zijn werk gaat. Cooper is mijn 2de golden retriever, maar met shows/keuringen had ik nog geen ervaring. Om mij goed voor te bereiden ben ik begonnen met ringtraining. Best een uitdaging als je hond nog zo lekker speelt is.

Op zondag 23 augustus was het zover onze eerste keuring. 's Morgens vroeg op, want de keuring was in Zelhem zo ongeveer 1,5 uur rijden. De dag ervoor Cooper gewassen en natuurlijk mooi gekamd.

Bij aankomst waren er al veel andere honden en eigenaren en iedereen was goed voorbereid. Cooper stond als tweede op de lijst en ik mocht hem dus al snel tonen aan de eerste keurmeester. Cooper was erg enthousiast en was even vergeten wat het commando "staan" ook al weer betekend. Hij ging heerlijk rollen voor de keurmeester die er gelukkig ook om moest lachen. Moet dus nog wel even goed oefenen voor een volgende keer. Na de eerste keuring, leuke gesprekken gehad met andere deelnemers en ook de nodige tips nog gekregen. Nadat de teven gekeurd waren mocht ik Cooper aan de tweede keurmeester tonen. Ik was verrast door zijn compliment. Hij zie dat ik ernstig zuinig moest zijn op mijn hond. De verrassing werd nog groter toen ik beide keuringsrapporten overhandigd kreeg. In beide gevallen was de uitslag uitmuntend. Wat was ik trots op mijn Cooper.

Een hele leuke ervaring en ben erg enthousiast geworden. Ik heb Cooper dan ook al weer ingeschreven voor de volgende hondenshow in november. Ben benieuwd of wij dan weer zulke mooie resultaten behalen.

Jacqueline van der Weijden en Cooper

Dierenfotografie

Wie ben jij, en waarom dierenfotografie?

Ik ben An (40) en woon samen met mijn man, hond, kat en kippen in een oude boerderij in Pellenberg (België). Ik studeerde klinische psychologie aan de Universiteit van Leuven maar wist al gauw dat ik wat anders wilde doen en nu ben ik voltijds bezig met hondenfotografie en het geven van workshops die hiermee verband houden. Naast het organiseren van mijn eigen shoots en workshops maak ik al 2 jaar elke maand ook een kleurrijke cover voor WOEF magazine.

Heb je zelf een hond?

Zelf heb ik een superlieve mini aussie, Gaspard. Hij is 5,5 jaar en we zijn onafscheidelijk.

Hoe ben je begonnen met hondenfotografie?

Ik ben altijd al geboeid geweest door fotografie, maar toen Gaspard ons gezin kwam vervolledigen werd het al gauw duidelijk wat nu "echt" mijn favoriete onderwerp was! Honden! Het is steeds weer een leuke uitdaging om de mogelijkheden van de hond die je voor je lens krijgt in te schatten om er vervolgens het beste uit naar boven te halen.

Elk dier reageert anders, wat doe jij als een dier gestrest is door de situatie tijdens de fotosessie?

Elke hond is anders en daar moet je altijd rekening mee houden. Dit begint al voor de fotoshoot wanneer mensen zich aanmelden via de website. Ik vraag hen daar wat info over het karakter van de hond te geven om zo al een eerste inschatting te maken. Niet elke hond is geschikt om in een studio gefotografeerd te worden. Het is een vreemde omgeving, de flitsers en het geluid van de camera kunnen voor sommige honden teveel stress geven. Gelukkig is dit eerder uitzonderlijk en kan een buitenshoot dan altijd een alterna-

tief zijn. In de studio krijgt elke hond uitgebreid de tijd om te wennen aan de locatie, de geluiden, de camera enz... We maken er voor de hond een soort "training" of "spel" van zodat die zich ontspannen voelt en zijn beste pootje kan voorzetten! Sommige honden ontpoppen zich tot echte poseertalenten en genieën van alle aandacht en koekjes die ze krijgen!

Zijn golden retrievers makkelijke modellen?

Golden retrievers zijn zelden bang in een studio omgeving dus wat dat betreft zijn het makkelijke modellen om mee aan de slag te gaan. Vaak kennen ze ook de basiscommando's zoals zit en blijf, wat eigenlijk voldoende is voor een fotoshoot. Een nadeel van dit ras is dat ze snel hun lange tong laten zien en dat probeer ik zoveel mogelijk te vermijden in de foto's. Met een geluidje om de aandacht te trekken lukt het meestal wel om een alerte blik te krijgen zonder al te lange tong.

Wanneer ben je tevreden met een opname?

Ik ben nogal perfectionistisch en voor mij is het allerbelangrijkste dat de hond er

ontspannen opstaat. Verder besteed ik heel veel aandacht aan een goede stand van de oren, een ontspannen blik en een houding waarin de hond zo elegant mogelijk tot zijn recht komt. Het allermooiste compliment is natuurlijk als de baasjes zeggen "dit is helemaal mijn hond zoals hij is"

Wat kenmerkt je stijl en waar haal jij jouw inspiratie vandaan?

Mensen komen vooral naar hier omwille

van mijn kleurrijke en speelse stijl. Ik werk heel veel met gekleurde achtergronden en probeer ook altijd een mooie combinatie van kleuren te maken naar gelang de "kleur" van hond die langskomt. Ook voor een buitenshoot kies ik zorgvuldig de locatie uit zodat de hond zoveel mogelijk tot zijn recht komt.

Ik ben dol op vintage en heb een huis vol oude spullen. Die vormen vaak een bron van inspiratie om mee aan de slag te gaan en op een leuke manier in de shoot te verwerken. Zo creëer je meteen ook een uniek beeld!

Leer je nog steeds veel bij?

Als fotograaf ben je nooit uitgeleerd. Ik vind het ontzettend belangrijk om te blijven leren en maak hier ook heel bewust tijd voor vrij. Het is belangrijk om jezelf te blijven ontwikkelen en mee te zijn met de laatste nieuwe ontwikkelingen op fotografiegebied.

Regelmatig zijn hier ook internationale topfotografen te gast voor het geven van gastworkshops over hondenfotografie en

ik ben geabonneerd op diverse online kanalen om mijn kennis over beeldbewerking up to date te houden want ook dit is een erg belangrijk onderdeel van de fotografie.

Kun je een gemiddelde werkdag beschrijven?

De ochtendstond heeft goud in de mond dus doorgaans ben ik erg vroeg uit de veren. Ik start de ochtend met een lange wandeling met mijn eigen hond, heerlijk om in de vroege ochtend in alle rust in de bossen en velden hier in de buurt te kunnen vertoeven.

Vervolgens zet ik me achter de pc, rond 9 uur post ik elke dag een foto op de facebook pagina van Hondermooi en op instagram zodat mensen kunnen meevolgen wie er allemaal is komen poseren. Nadien neem ik tijd om alle mails ivm boekingen en praktische vragen te beantwoorden.

Een studioshoot plan ik meestal in de loop van de voormiddag. Het is dan nog niet te warm en de honden zijn nog fris.

Een shoot duurt meestal 45 min tot 1,5 uur, rond de middag zijn we doorgaans klaar.

Na de middag begin ik meteen met het maken van een galerij voor de baasjes die zijn lang geweest. Ik vind het erg belangrijk dat mensen snel het resultaat van de shoot kunnen zien en hier niet te lang op moeten wachten. Meestal krijgen ze dus de dag zelf of de dag erna al een galerij om uit te kiezen.

Vervolgens maak ik tijd om de gekozen beelden van eerdere shoots zorgvuldig af te werken. Ik bewerk elke foto in een beeldbewerkingsprogramma zodat het eindresultaat er helemaal spic en span uitziet.

Dan is het tijd om alweer met mijn hond een wandeling te maken. Als er een buitenshoot op het programma staat verken ik meestal met hem eerst de locatie de dag voordien met het "model" in gedachten zodat ik in mijn hoofd al een plan van aanpak voor de shoot kan opstellen. Een goede voorbereiding is het halve werk! Na de wandeling zijn we weer fris en

maak ik alles klaar voor de shoot of workshop van de volgende dag.

In de zomer doe ik ook vaak avond shoots buiten tijdens het golden hour, een uur voor zonsondergang. Nadien zijn we klaar voor een welverdiende rust om er de dag nadien weer fris te kunnen invliegen.

Wat is de grootste uitdaging in je beroep?

Geduld is heel belangrijk bij het fotograferen van dieren. Het leukste vind ik eigenlijk dat je bij het fotograferen van honden te maken krijgt met een heel uiteenlopend publiek. Elk baasje is anders maar ook elke hond is anders. De groot-

ste maar meteen ook leukste uitdaging is dus proberen op korte tijd een zo goed mogelijke inschatting te maken van wat haalbaar is met de hond en vervolgens proberen er het beste uit naar boven te halen. Van de baasjes vraag ik een actieve medewerking tijdens de shoot, maar ze beleven het vaak als een heel activiteit met hun hond. Als iedereen er plezier aan beleeft dan staat de hond er relax op en is de missie geslaagd!

Is honden in de studio fotograferen moeilijker dan buiten?

Honden fotograferen in de studio is niet echt moeilijker maar wel heel anders. Het is belangrijk dat de baasjes zelf op

voorhand een goede inschatting kunnen maken of hun hond een goed model in de studio zal zijn of niet, maar uiteindelijk weet je dat pas echt als je het probeert. Honden die niet gewend zijn om vaak naar nieuwe locaties te gaan of honden die erg gevoelig zijn voor geluiden of van nature angstig zijn aangelegd vinden het in een studio doorgaans niet fijn. Maar dit is erg uitzonderlijk, de overgrote meerderheid van de honden doet alles voor een koekje of een speeltje en laten al gauw het beste van zichzelf zien, of dit nu in de studio is of niet!

Zondag 23 augustus 2020 kleinschalige keuringsdag

Eindelijk was het weer zover. Als activiteitencommissie hadden we weer een kleinschalig evenement op de agenda staan. In juni kwam het voorstel om erover na te denken of het mogelijk was met alle corona regels in acht te nemen een kleinschalig buitenevenement te organiseren voor onze jonge honden. Door de corona perikelen hebben zij niet de kans gehad om aan de sfeer op een show te wennen. Ook de honden die in de tussenklasse zitten en die bijna ingezet kunnen worden voor de fokkerij, hadden misschien nog geen kwalificatie.

Nou wij, als activiteitencommissie, hebben toen de koppen bij elkaar gestoken en konden beginnen met onze plannen op papier te zetten wat er geregeld moest worden. Met een goede samenwerking tussen het bestuur en de commissie werden de taken verdeeld. Keurmeesters werden op de vergadering al benaderd en de schrijvers en ringmeester waren ook zo geregeld. Zo dat was alvast klaar. Toen ging de inschrijving open en was het spannend hoeveel hondjes er ingeschre-

ven zouden worden.

We hadden een maximum van 50 hondjes gepland. Dit werden er uiteindelijk 25. Een mooi aantal met al die regels die we in acht moesten nemen in het vooruitzicht. De hondjes werden allemaal door beide keurmeesters gekeurd en kregen zodoende 2 kwalificaties bij de GRV op 1 dag.

De algemene ledenvergadering werd ook direct gepland en zo konden we toewer-

ken naar 23 augustus.

Het weer was nog even spannend in dagen voor het evenement, maar daar hebben we toch geen invloed op.

Erik en ik, samen, met onze eigen golden Cooper hadden er maar gelijk een weekend kamperen van gemaakt en zo vertrokken wij vrijdag 21 augustus al richting de Achterhoek om het gelijk te combineren met een familiebezoek. De

tent opgezet op een camping in Vorden en nog genoten van een heerlijke warme vrijdag. Gelukkig zou het daarna afkoelen, maar dat betekende ook kans op regen.

Zaterdag een familiebezoek gedaan en in de middag richting Peter en Marianne de Haar om mee te helpen met de tent opbouwen. We kwamen daaraan en wat een mooi terrein. We kregen er al zin in. Met elkaar de tent opgezet en dat liep net als onze eigen tent opzetten als een trein.

Daarna terug naar onze camping waar we in de avond en nacht met af en toe lichte regen op gingen naar de zondag. Vroeg uit de veren zondag, want voor de keuringsdag was nog de algemene ledenvergadering. Was nog wel wat spanning bij mij of ik niet iets vergeten was, maar daar moesten we dan maar een mouw aanpassen. De andere leden van de commissie kwamen ook aanrijden en zo konden we eerst de opstelling maken met 1,5 meter afstand voor de ALV en nadat deze was afgelopen snel de lijnen uitzetten voor de keuring, tasjes van de sponsors vullen en de tafels en stoelen voor de keurmeesters en schrijvers klaarzetten en natuurlijk iedereen corona proef ontvangen.

Vooraf aan de keuringen werd het door

Martha van Dijk gemaakte schilderij i.v.m. het winnen van de clubmatch 2019 door Pink Robin vd. Corner Brook aan Cheryl Wennink overhandigd.

Er was 1 afzegging, maar naar wat we zagen hadden alle 24 hondjes met de bazen er zin in om weer in de ring te gaan verschijnen. Je zag dat het voor de hondjes en sommige baasjes spannend was, doordat er bijna geen ringtrainingen waren geweest, maar hier werd rekening mee gehouden.

Het was niet te geloven. Heel de middag is het droog geweest en na het uitreiken

van het laatste keurverslag kregen we de enige bui van de hele dag. De weergoden waren ons gunstig gezind.

Nog even alles met elkaar opgeruimd en daarna naar de camping om onze eigen tent op te ruimen en nog naar de andere kant van het land te reizen met een voldaan gevoel.

Wij, als commissie, hebben genoten van deze dag en willen eenieder die eraan deelgenomen heeft bedanken.

Groetjes,

Anita, mede namens de anderen uit de werkgroep activiteiten Yvonne, Martha en Ellen

Even Voorstellen

Mijn naam is Ineke Bantjes, 62 jaar oud en geboren in Amsterdam.

Ik ben gevraagd om het secretariaat van de GRV onder mijn hoede te nemen. Na een inwerkperiode, die door de coronacrisis langer duurde dan gepland, ben ik tijdens de algemene ledenvergadering van 23-08-2020 officieel gekozen tot secretaris van de GRV, iets wat ik met veel enthousiasme doe.

In 1996 kreeg ik mijn eerste Golden Retriever, waarmee ik verschillende hondencursussen heb gevolgd, om uiteindelijk mijn draai te vinden bij de jachttraining. Heerlijk om zo met je hond bezig te zijn.

Ik woon samen met mijn partner in Midwoud. We hebben 4 Golden teefjes, waarvan de oudste, Youk, inmiddels de zéér respectabele leeftijd van 15 ½ jaar heeft bereikt. Af en toe fokken we een nestje, waar we veel plezier aan beleven.

Dagelijks trekken we er met de honden op uit en ook op vakantie gaan ze altijd met ons mee.

Mocht U vragen, suggesties, opmerkingen of andere ideeën hebben betreffende de GRV, neem gerust contact met mij op via dit mailadres: secretaris@goldenretrieververeniging.nl

Ineke Bantjes

CHIPPEN TIJDENS CORONA: VOORZICHTIG NAAR HET 'NIEUWE NORMAAL'

Karin Monk is hoofd Stamboekhouding, GGW (Gedrag Gezondheid & Welzijn) en Buitendienst van de Raad van Beheer. Samen met directeur Rony Doedijns en in nauw overleg met de chippers zette zij in maart in korte tijd een alternatieve corona-proof werkwijze op poten, zodat chippen ook in coronatijd door kon gaan. We kijken samen met Karin terug én vooruit, want we gaan voorzichtig op weg naar het 'nieuwe normaal'.

Julie hebben in maart het chippen op locatie, compleet met een waterdicht protocol, in no time op poten gezet. Hoe ging dat zo snel?

'We kregen al snel na het ingaan van de lockdown heel veel vragen van fokkers over hoe het nu verder moest met chippen. De normale werkwijze, waarbij de fokker de pup vasthoudt en de chipper chipt en van fokker naar fokker rijdt, moesten we loslaten. We moesten het veilig houden voor zowel fokker als chipper. De chippers moesten het chippen in duo's gaan doen, zodat fokkers op voldoende afstand konden blijven en het liefst buiten. Daarvoor hadden we ruimte nodig, locaties waar je letterlijk goed uit de voeten kon. En we hadden geen tijd te verliezen. Dus hebben we alles op alles gezet om zo snel mogelijk een passend alternatief te realiseren. Rony Doedijns heeft een rondje gebeld langs de diverse kynologenclubs (i.v.m. voldoende ruimte en parkeergelegenheid! red.) en zo heeft hij er elf bereid gevonden om ons onderdak te

verlenen, in hun clubhuizen verspreid over het hele land. Dat was natuurlijk geweldig! Het protocol hebben we in gezamenlijkheid gemaakt met de chippers en de collega's van kantoor – uiteraard alles gebaseerd op de richtlijnen van de rijksoverheid en het RIVM.'

Hoe ging dat in de praktijk?

'Bij iedere dek-geboorteaangifte lieten we de desbetreffende fokker weten

wat de nieuwe werkwijze voor het chippen inhield en aan welk protocol zij en wij ons moesten houden. We hebben zo veel mogelijk geprobeerd duo's te vormen van chippers die dicht bij elkaar en bij de chiplocatie woonden. Chippers zijn gewend om alleen te werken, nu moesten ze het ineens samen doen. Daar moesten ze in het begin wel even aan wennen, maar uiteindelijk wist iedereen zich goed aan te passen. Franc Beeftink

Weer thuis chippen

Chipper Anette van der Meijden ging net als haar collega's afgelopen week volgens het 'nieuwe normaal' aan het werk: weer thuis bij de fokkers, zoals ze dat gewend zijn. Natuurlijk wel met de nodige veiligheidsmaatregelen, zoals een gezichtsscherm. Hier chipt Anette de Rottweilerpups van de familie Van Herk uit Ammerstol.

coördineerde dit allemaal en dat heeft hij prima gedaan. Er waren af en toe praktische problemen, zoals bijvoorbeeld een bench vol met pups die over een te hoge drempel moest worden gedragen. Dat konden we dan met een karretje oplossen of een drempelopgang. Het was zeker hard werken, met dagelijks een vol programma en veel gesjouw en gebuk. Maar gelukkig heeft het protocol de hele periode door goed gewerkt, we hebben er eigenlijk niets aan hoeven veranderen.'

Tevreden over de afgelopen drie maanden?

'Jazeker, ik vind dat het heel goed is gegaan. De fokkers, de chippers en de collega's van kantoor hebben allemaal hun uiterste best gedaan om het goed te laten verlopen. En dat is gelukt! We mogen best trots zijn op wat we met z'n allen hebben bereikt. De hulp van de kynologenclubs was hartverwarmend: wij kregen een gedeelte van de locatie tot onze beschikking en er werden regelmatig lekkere hapjes of iets te drinken klaargezet. Maar ook vanuit de fokkers kwamen er mooie reacties: een bloemetje, een e-mail met een bedankje, een lekker hapje, leuke foto's met een enthousiast verhaal erbij- heel positief! (Zie ook kader hiernaast, red.) Klachten zijn er altijd, zeker in deze moeilijke tijd, maar je kunt het helaas niet iedereen naar de zin maken. De klachten kwamen centraal bij mij binnen. Klachten die ik niet schriftelijk op kon lossen, stuurde ik door naar Franc, die het dan verder regelde met de desbetreffende fokker. Hij belde de fokkers op en wist het meestal in een persoonlijk gesprek in goede banen te leiden.'

Is chippen op locatie een manier van werken die ook na de coronacrisis bestaansrecht heeft?

'Nee, zeker niet! De service zit nu juist in het huisbezoek; dat je voorlichting geeft, ondersteuning biedt. Dat willen we zo snel mogelijk weer invoeren. Het is echt veel beter als je bij de mensen thuis komt. De controle van het nest, dat je ziet hoe de pups erbij zitten: is het er schoon, worden de pups goed verzorgd, hoe is het met de moederhond, is dit een fijne plek om op te groeien? Daarom zijn alle chippers in de week van 6 juli bij wijze van proef weer voorzichtig begonnen met huisbezoek. In dit geval naar het 'nieuwe normaal!'

Werk je nog wel met een veiligheidsprotocol?

'Jazeker. De chipper moet bij het chippen aan huis minimaal een mondkapje dragen, en in overleg met de fokker ook handschoenen en een schort. De maatregel geldt ook voor de fokker, die immers de pups weer zelf vasthoudt. Heeft de fokker geen mondkapje, dan wordt die door de chipper verstrekt. Als het maar even kan qua ruimte en weersomstandigheden, chippen we het liefst buiten - in de tuin of op het erf. We hebben dan wel ter plekke een tafel(tje) nodig om het werken mogelijk te maken. Zo kunnen we het werk conform de RIVM-voorschriften doen en zijn we weer daar waar we het liefst ons werk doen: bij de fokker thuis!'

Complimenten van fokker

Fokker van Kooikerhondjes Corrie Bastiaanse (kennel Four Ventos): 'Ik mocht mijn hondjes laten chippen bij de KC Gorinchem. Van tevoren alles driedubbel gecheckt, klopt de kleur van het bandje met de naam die hij/zij moet krijgen? Je geeft ze tenslotte af en je bent er verder alleen maar bij achter glas. Wat was ik aangenaam verrast dat ze het in Gorinchem op deze manier doen! Tafel staat tussen de openslaande deuren, bench gaat op tafel en natuurlijk blijven wij buiten. Maar op deze manier konden we wel gewoon met elkaar praten. Grote complimenten voor deze manier!'

Aankeuringsdag Keurmeester Jaap Smits

Op uitnodiging van jullie voorzitter mocht ik zondag 23 augustus bij jullie vereniging komen om een onderlinge keuring te doen van een twintigtal Golden. Allereerst was de ontspannen sfeer het eerste wat is opgevallen en dat net na een ALV. Dat hebben we in andere clubjes wel eens anders meegemaakt. Op het mooie terrein van de familie De Haar was het goed toeven en zijn er in twee ringen de honden beoordeeld.

De mening van ons als keurmeesters lagen niet ver uit elkaar hoewel het lastig is om de soms nog erg jonge honden al op alle punten te beoordelen.

De exposanten waren vriendelijk en goed gestemd en het gedrag van de honden was uitstekend. Hier en daar nog wat ringtraining en voor veel honden is er dan een goede toekomst in het verschiet.

Ik dank de mensen voor het presenteren van de honden en de organisatie voor de prettige ontvangst en de gezellige middag.

Jaap Smits.

Aankeuringsdag Frank Knippenborg

Vandaag 23 augustus sinds heeeeele lange tijd weer eens een bijeenkomst van ons prachtige ras.

Volgens mij was het ergens in juni dat ik het heugelijke telefoontje van de vereniging ontving om te komen keuren op een zogenaamde keuringsdag. Geweldig om dit na al die tijd van lockdown te mogen doen. Dank dus voor de uitnodiging.

Wat is me vandaag opgevallen en wil ik u eigenaren, fokkers of bestuursleden meegeven. Allereerst was het goed te merken dat velen hun jonge honden wel hadden getraind in het showen en betasten. Slecht een enkele hond was niet in staat om te zich te presenteren. Onzekerheid was hier en daar wel aan de orde. Dat moet nog wel weg want dat hoort niet echt bij een Golden.

Qua exterieur viel me in positieve zin de hals-ruglijn op. Bij velen mooi glooiend en een rechte strakke rug met een perfecte staartaanzet. Hoekingen waren bij veel honden al goed. Ik heb gelukkig weinig honden gezien die achter overhooked zijn. Je ziet in zo'n geval het spronggewricht ver achter de loodlijn van het bekken staan. De hond heeft dan weinig tot geen steun van het skelet bij het staan en moet alles met de spieren doen. Zeer ongewenst dus!

Over het algemeen waren de hoofden goed. Hier en daar wel wat te zwaar.

Uit balans en teveel lip. Daardoor krijgt de Golden een dogachtig hoofd of een setterhoofd.

Bij de honden met wat meer kleur is soms de oogkleur te licht. Ook dat was nu af en toe het geval.

De gebitten waren prima en goed scharend, prachtig. We hebben er samen een mooie ongedwongen middag van weten te maken. Ik hoop dat ik met mijn manier van keuren vandaag aan u duidelijk heb kunnen maken hoe een hond moet worden voorgebracht. Hoe u de kwaliteiten van u hond naar voren kunt halen in stand maar zeker ook in de juiste manier van voorbrengen tijdens het gaan. Het gaat om de juiste snelheid passend bij uw hond.

Vraag eens iemand om het te filmen en kijk dan eens kritisch wat u doet. Nogmaals ik heb genoten vandaag en met het mooie weer en een fijne staf van medewerkers is het een genot om al uw honden te beoordelen.

Frank Knippenborg

*De sluitingsdatum voor de kopij
voor de aankomende nieuwsbrief is
15 november.*

*U kunt de artikelen en foto's sturen
t.n.v Angelique Riegman naar nieuws-
brief@goldenretrieververeniging.nl*

